

אילים

עלון קבוץ סעד

פרשת נצבים-וילך

אברהם חלפי, סתיו יהודי

סתיו יהודי בארץ אבותי

שולח בי

רמזי אלול.

כבר מתרגשות בי קצת הציפורים הקטנטנות

שורקות העצב של יום הכיפורים

אז יתקע בשופרות לפתוח שערי שמים.

ופנים יהודיות מן הגולה

באפרפר נוגה

ירחפו לפני כסא ארון עולם.

ובקשות ותחנונים וניצוצות הרכה

בעומק עיניהן.

שעור פרשת שבוע: שפרה אסולין

ימי החול		שבת	
5.31	זמן תפילין/טלית	18.43	הדלקת נרות
9.30	סוף זמן ק"ש	18.50	מנחה א' 14.00
18.56-19.01	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.45	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.18	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	18.00	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	19.37	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

סליחות - בשבוע של ראש השנה

22:00 שיעור הרב ארי

22:30 סליחות- במוצאי יום מנוחה

05:40 סליחות (כל ערב יש גם סליחות ב-22:30)

05:20 ערב ראש השנה

שבת
 שלום

והלכת בדרכיו" – קובץ הלכות לראש השנה

"החיבור הזה לא חיברתי ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכיר את הידוע להם כבר ומפורסם אצלם פרסום גדול..." (מתוך הקדמת רמח"ל ל"מסילת ישרים").

תפילה:

- א. בעשרת ימי תשובה יש לומר "המלך הקדוש" במקום "הא-ל הקדוש". אם אמר "הא-ל הקדוש" או שמסופק אם אמר כראוי – חוזר לראש התפילה, מכיוון ששלוש הברכות הראשונות נחשבות כאחת.
- ב. בברכת "השיבה שופטינו" יש לחתום "המלך המשפט" במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט". אם טעה – אינו חוזר כיוון שהזכיר "מלך".
- ג. בשבת שובה בברכת "מעין שבע" (בערבית) יש לומר "המלך הקדוש שאין כמוהו".
- ד. מי שלא אמר "זכרנו לחיים", "מי כמוך", "וכתוב לחיים" ו"בספר חיים" והזכיר שם ה' בחתימת אותה הברכה – אינו חוזר. כך דינו גם של מי שטעה והשמיט את ההוספות "ובכן תן..." בברכה השלישית בתפילות ר"ה ויוה"כ.

תקיעת שופר:

- א. חייב כל אדם לשמוע תקיעת שופר בראש השנה.
- ב. מן התורה יש לשמוע תשעה קולות (שלוש סדרות של: תקיעה, תרועה, תקיעה). אך מכיוון שנסתפקו חז"ל מהי התרועה שאמרה התורה (שברים, תרועה או שברים תרועה), יש לשמוע 30 קולות (שלוש סדרות של תשר"ת, תש"ת ותר"ת). המנהג לשמוע מאה קולות.
- ג. המתפלל ביחידות ללא מנין אינו תוקע במוסף, אלא תוקע שלושים קולות בלבד קודם מוסף.
- ד. התוקע מברך בשני הימים: "לשמוע קול שופר" ו"שהחיינו", ומכוון להוציא את כל ציבור השומעים ידי חובתם בברכות ובתקיעות. גם הציבור יכוון לצאת ידי חובה בברכות ובתקיעות.
- ה. יש לתקוע מעומד. גם הקהל נהגו לעמוד בכל התקיעות, למרות שמעיקר הדין ניתן לשבת בתקיעות שלפני מוסף (30 הראשונות). בתקיעות שבחזרת הש"ץ יש לעמוד מעיקר הדין.
- ו. אין לדבר מתחילת הברכות עד התקיעה האחרונה.

קידוש היום:

- א. אוכלים ושותים ושמחים בר"ה, ואע"פ שהוא יום דין, מכל מקום הוא חג, ואנו מצווים בו "ושמחת בחגך".
- ב. בקידוש בליל החג השני יש לברך "שהחיינו", ונהגו לקחת פרי או בגד חדש (מכיוון שיש הסוברים שאין לברך ביום השני וכך ודאי יכול לברך). גם מי שאין לו פרי או בגד חדש יברך "שהחיינו".

ערוב תבשילין:

- א. מכיוון שהחג סמוך לשבת, יש להניח בערב ר"ה (רביעי) ערוב תבשילין על מנת שנוכל להכין מאכלים ולהדליק נרות מיום ב' של ר"ה (שישי) לשבת.
- ב. יש לקחת פת ותבשיל (למשל, ביצה היא תבשיל שקל ופשוט לשמור) ולברך: "ברוך אתה ה' אמ"ה אקב"ו על מצוות ערוב". לאחר הברכה יש לומר: "בערוב זה יהא מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת".
- ג. אין לאכול את מאכלי הערוב עד שגמרו להכין ביום שישי את כל צרכי השבת. נהגו להשתמש בלחם הערוב כלחם משנה בסעודות השבת.
- יהי רצון שישמע בורא עולם תפילותינו ותקיעותינו ונוכה כולנו יחד להכתב ולהחתם לשנה טובה ומתוקה יחד עם כל עמך בית ישראל.

...ואחרת בחיים

פרשת 'ניצבים' נקראת ברוב השנים שאינן מעוברות לפני ראש השנה וכולנו חשים שהנה מסתיימת התורה ועמה גם השנה, והננו ניצבים כולנו, זקננו נשינו וטפנו והנלווים לנו, לפני בורא עולם, ומצווים לעבור ולבחון מחדש את ה'ברית' ואת חידוש החוזה שבינינו.

בסיומה של שנה ישנם אכזבות וכשלונות לצד ברכות והצלחות. בפתחה של שנה לכולנו תקוות, ציפיות, משאלות לב, כל אדם על פי דרכו ומצבו. והנה התורה מצווה אותנו ו"בחרת בחיים..." שניקח עמנו את החלק הטוב ונשאיר מאחורינו את ההסתרות והנסתרות. כדברי רש"י על הפסוק: "כאדם האומר לבנו בחר לך חלק יפה בנחלתי, ומעמידו על חלק היפה, ואומר לו: את זה ברור". התורה איננה מבטיחה "חיים קלים" כי החיים הם מורכבים, יש בהם ברכה וקללה, רע וטוב, חיים ומוות, אך היא מכוונת אותנו לבחור בצד הטוב שלהם ולהדחיק את השלילי.

בתרבויות ובדתות אחרות הדגישו את המוות והרע כנוכחים יותר במציאות האנושית. תורתנו מדגיש את החיים וממילא את הטוב והברכה הטמונה בהם. אפשר למצוא אצל חלק מהפרשנים הסוברים ש "בחרת בחיים" או פסוקים קרובים אליו כמו הפסוק הנאמר במזמור כז "לדוד ד' אורי וישעי" – "לראות בטוב ד' בארץ חיים" - כמכוונים לחיי העולם הבא. לא לחינם המושגים 'עולם הבא' ו'תחיית המתים' אינם מוזכרים בפירוש בתורה, על מנת לשדר לנו שעיקר המצוות נועדו לחיים בעולם הזה.

בעל ה'כלי יקרי' (ר' שלמה אפריים מלונטיץ') שאל - מדוע לא הקדימה התורה את הטוב לחיים? שהיה ראוי להכתב: 'ראה נתתי לפניכם את הטוב ואת החיים'. וכך השיב: בסדר הדברים באה התורה להזהיר את האדם שלא יתכוון לעשות מעשים טובים כדי לזכות בחיים, אלא יתכוון שיחיה כדי לעשות את הטוב.

בעצם כתיבת שורות אלו התבשרנו על פיגוע ירי ליד חברון. עמנו ידע רדיפות ומוות על ידי שונאינו בכל הדורות. הציווי "ובחרת בחיים" הוא סוד קיומנו כעם. אויבנו מנסים לפגוע בנו על ידי נטילת חיים ואילו תשובתנו היא המשך החיים. 'בעל הטורים' עומד על כך שהמילה 'בחיים' שווה בגימטריה למילה 'סוד'. שבעים פנים לתורה ולחיים, והגילוי הוא יום-יומי שעה שעה. הבחירה בחיים על כל משמעויותיה היא 'צו', למרות שיש בהם גם מוות וקללה, שכן במצבים קשים אדם יכול להתיאש ולבחור אחרת. התורה דורשת את הבחירה בחיים, לפיכך 'פיקוח נפש' דוחה הכל.

בכל תפילות ה'עמידה' מראש השנה ועד יום כיפור בברכת ה'אבות' אנו מתפללים ומבקשים: "זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו (חתמנו) בספר החיים למענך אלוקים חיים".
כן יהי רצון.

אמן רוצ'!

כז' באלול – יום השנה לפטירתה של גניה כהן (אמא כהן) ז"ל

זה היה השבוע

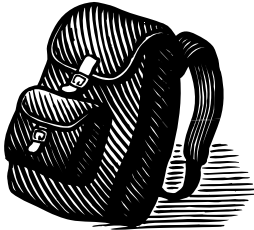
תם השרב הגדול...

ביום שני התקיימה פגישה היסטורית של הגרעין השני הדרום-אמריקאי, פגישה שאפילו דווח עליה ברדיו (בתוכניתה של ענת דולב ברשת ב'). פרטים בהמשך העלון.

ביום שלישי נפתחו שעריהם של הגנים והפעוטונים בגיל הרך, ושנה חדשה נפתחה. נקווה להסתגלות קלה ומהירה של הילדים והמטפלות במקומם החדש, ושבמהרה נשמע מצהלות צחוק גם בגנים החדשים. בהמשך וודאי נשמע מצפרי פרטים על פתיחת השנה.

ביום רביעי נפתחה באופן רשמי שנת הלימודים. ילדי כתי א' הנרגשים הגיעו לבושים בחולצות לבנות וצעדו בזוגות מתחת לשער המסורתי של ילדי כתי ט' (בבוקר נכנסו ילדי כתי ט' לכתות א' לקבל את פני התלמידים החדשים). האולם היה מלא בהורים, מורים, סבים וסבתות ומצלמות. הטקס הונחה בחן ע"י רונית ברט, והיה מאורגן להפליא כמיטב המסורת. בטקס נישאו ברכות ע"י ראש המועצה שלנו מאיר יפרח, שבין-היתר הבטיח בדבריו לדאוג למאווררים שיפיגו את החום הכבד ששרר באולם. בטקס נכח גם מוטי אדרי, ראש מחלקת החינוך, וכן הרב עמור האחראי על החינוך ההתיישבותי. יחזקאל בירך את התלמידים, וציון שבין ילדי כתי א' נמצאים ילדים שהם דור רביעי בסעד. היו הופעות יפות בתנועה, הקראה וזמרה. יישר כח למופיעים והצלחה למורים ולתלמידים!

ביום רביעי התקיימה גם אסיפה – פרטים בהמשך העלון.

תיקון טעות:

ברשימה של עולי כתי א' מן השבוע שעבר נשמט שמו של ילד אחד מתוק במיוחד:

דוד אלון – ברכות הצלחה גם לך בכתי א'!

למרים ויהודה שלמון
ולכל המשפחה
ברכת מזל-טוב לבבית
לנישואי בנם של הדסה ושלמה -
נטע עב"ל יעל מיכאלי

לאסתר ואבשלום זיוון
מזל טוב כפול ומכופל
בהגיעכם לגיל 85!
שתזכו לשנים של בריאות,
נחת ושמחה!

לאסתר ואבשלום זיוון
לגילי ויענקוש זיוון
ולכל המשפחה
מזל-טוב וברכות חמות
לנישואי שירה עב"ל אופיר

ליהודית וחיים אפשטיין
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לנישואי בנם של יעקב ואילנה -
צבי עב"ל פזית

לגאולה וליפא אהרוני
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לנישואי בתם של ריקי וירון אהרוני
ענבר עב"ל יונתן

ליהודית ויעקב מוסנזון
ולכל המשפחה
מזל-טוב וברכות חמות
לנישואי בנם של תמר ואהרן ברח"ד
אור עב"ל תהילה אסתר

זהו זה. החופש הגדול נגמר ואיתו שנה גדושה בפעילויות. נראה שרק לפני רגע התחילה השנה ורק דפדוף בתמונות מסוכות האחרון מגלה כמה גדלנו... במיוחד בחופש עברנו כקבוצה תהליכים חשובים של אחריות וגיבוש חברתי (ולא שזה תמיד קל...) ועכשיו אפשר להסתכל אחורה וקצת לסכם.

היו לנו החופש שני חוגים. נהנינו מחוג בישול עם ניר קסלר. למדנו להכין בקלות אוכל טעים ומיוחד מהמצרכים הכי פשוטים שיש לנו בבית. בחוג הצילום למדנו על זוויות צילום, תאורה, צבעים, ביום תמונות וצילום ספונטני והתנסונו בצילום בקיבוץ ומחוצה לו.

"חטיבה בעשייה" – עבדנו הקיץ בחממה, במטע, בגד"ש, בנוי וכמובן במשק הילדים בו היינו כח העבודה העיקרי. בכל הענפים ציינו לחיוב את החריצות שלנו. הוכחנו שאנחנו מסוגלים לעזוב את המזגן ולהשקיע בתרומה לקהילה ועזרה לענפי הקיבוץ. בין אם זה לעשב במטע האבוקדו הצעיר, לעבוד בגן הקקטוסים או להדריך אורחים במשק הילדים – עבדנו הכי טוב שיש!

בנוסף, ילדי כיתה ח' הדריכו בכישרון רב את המחננון לכיתות א-ה וילדי כיתה ז' את המחננון לגנים. המסירות, הרצינות והבגרות של ילדי החטיבה כמדריכים השאירו הרבה טעם של עוד.

ובין לבין, שלל פעילויות, בריכות ליליות, אוכל (על האש, פויקה וכו'), והרבה כיף!

יצאנו הקיץ לשלוש פעילויות של הקיבוץ הדתי. הילדים שמחו מאוד לפגוש את החברים מהקיבוצים האחרים ומפעם לפעם הקשר התחזק. בטורניר הכדורסל באלון שבות שיחקנו והגענו לרבע הגמר (המכובד!). עם כיתות ז' וחי' יצאנו ל"מרוץ לקיבוץ הדתי" - יומיים של מרוץ אתגרי ברחבי הארץ בעקבות ההיסטוריה של הקיבוץ הדתי. ילדי כיתה ט' יצאו לארבעה ימים של סמינר כיתה ט' בצפון. הם חזרו מלאי חוויות וסיפורים על תחרויות בנייה בטבע, מים, אומגה לירדן, שיחות והרבה חברים חדשים.

ממש לפני ט' באב יצאנו ליום התנדבות במרכז החסד בשדרות. מיינו ירקות והכנו חבילות למשפחות נזקקות. היה מרגש לראות איך בקצת השקעה אפשר לעזור לאנשים שחסרים להם מצרכי המזון הבסיסיים ביותר. לא היה קל... אבל היה מספק! ב"ז בתמוז ובט' באב, ימי התענית, נפגשנו ללימוד על הסיבות לחורבן ומה אפשר לעשות כדי לתקן את חטא שנאת החינם.

יצאנו לשבת חטיבה במשואות יצחק. התגבשנו, נהנינו מההיכרות עם מקום חדש ומהפעילות המשותפת עם ילדי משואות. במוצ"ש יצאנו למשחק ניווט לילי בטבע, כאשר מטוס עבר והצניח לנו את המשימה הראשונה. אלו מאיתנו שהצליחו לקום מוקדם יצאו לטיול אופנים בזריחה. הגענו לבארות יצחק הישנה ושמענו על סיפור הגבורה שהתרחש במקום.

השיא של החופש היה כמובן הקיטנה!! טיולים עם המון מים, קייאקים, טיול גיפים, טיול אופניים, בנות בכנות והרבה שמחה. הייתה לנו חוויה של גיבוש אמיתי! חזרנו מלאי חוויות...

לכבוד סיום החופש יצאנו למשחק "סוף הדרך" בירושלים. רצנו מתחנה לתחנה תוך ביצוע משימות אתגריות ומצחיקות. עברנו בשוק, במדרכוב ובאתרים היסטוריים חשובים. לסיום נהנינו מארוחת צהרים ירושלמית ונפרדנו מכיתה ט', שעוברים לתיכון, בהצגה היתולית ומשעשעת.

תם החופש הגדול. כולם חוזרים לכיתות הלימוד, לשיעורים, למבחנים – שנה חדשה! וזה הזמן לומר תודה לכל האנשים (והרשימה ארוכה..) שעזרו לנו במשך השנה, שלולא עזרתם לא היינו מגיעים להיכן שהגענו. תודה להורים, על התמיכה ושיתוף הפעולה במהלך כל השנה, ומעל הכל תודה לענת שעמדה לצידנו במהלך כל הדרך ועזרה בכל מקום שרק היה ניתן, ולסיום, אנחנו המדריכים שנפרדים מכם היום, מודים לכם ילדי החטיבה על תקופה נפלאה, מלמדת ומאתגרת. מאחלים לכם מכל הלב המון הצלחה בהמשך, לבוגרי כיתה ו' הנכנסים לחטיבה בימים אלו ממש ולכם בוגרי ט' בדרככם החדשה בתיכון.

הורים וילדים א' התיכ סוף

אם לא הצלחתם לקרוא את משפט הראי הזה אתם כנראה שייכים לדור של פעם, לדור שהיה צריך ללמד אותו רגע לפני כיתה א' איך קוראים את המשפט " שלום כיתה א' " או יותר נכון איך מצלמים את המשפט. את השאר המורה הייתה צריכה ללמד מאלף ועד ת'. אבל היום ילדי ההייטק, לא רק יודעים קרוא וכתוב, הם גם שולטים בחשבון ובכל רזי המחשב, ולמורה נשאר להעשיר אותם בדברים נוספים. אני לא אתפלא שיגיע הדור בו ילמדו משוואות ריבועיות כבר בכיתה א'.

אבל לא לשם כך אני כותב. אני רוצה לשתף אתכם בכל ההפנינג וההכנות הכרוכות בעלייה לבית הספר, בעיקר להורים ששולחים בפעם הראשונה את ילדם לבית הספר. אחרי שאלון עבר כל אבחון אפשרי ורגשי... (לדעתי גם ההורים צריכים לעבור מבחן מוכנות) הגיע בדואר מכתב הכנה מפורט ומדויק מבית הספר ובו הציוד הנדרש: קלמר, צבעים, מחק, מחברת ציור, מחברת חשבון, מחברות עברית ו... מחברת חכמה!! (מה זה? אני באמת לא יודע, אבל אני זוכר שלי היו רק שתי מחברות אחת לחשבון והשנייה ליתר). את חולצות בית הספר קנינו במבצע, את הילקוט קיבלנו במתנה... עכשיו אמרנו זהו! הילד מוכן לבית הספר, רגע לפני היום המיוחל נפגשנו עם הצוות המקצועי, התרשמנו מהצוות ומה-facilities מסביב, וקיבלנו בקצרה את ה"אני מאמין" של יחזקאל על הקליטה ההדרגתית המתוכננת לילדי כיתה א' והשיעורים החווייתיים שהם צפויים לעבור. אלו רגעים שאתה מרגיש בתור תושב סעד בטחון מלא, הן בצוות והן במקום הלימודים של הילד הקרוב אליך גיאוגרפית - זה לא דבר המובן מאלי. במהלך השיחה הילדים הסתובבו בבית הספר ולמדו להכיר כל פינה וגם לנסות כבר ליצור או לחזק קואליציות...

ביום שלפני אנו טורחים להזכיר לאלון שוב ושוב, אך בעיקר לעצמנו, שמחר הוא עולה לכיתה א'. בבוקר הראשון נפתח דיאלוג "מה למרוח לאלון בסנדוויץ'?" אותי אף פעם לא שאלו, תמיד ידעתי שיהיה לי ממרח שוקולד - "הכוח השחור" כך קראנו לזה בכל תקופת הלימודים... וכשראיתי שרינת עדיין דנה בנושא, איימתי שאכתוב זאת בעלון, והדיון, תודה לאל, פסק. אחרי הסנדוויץ' הגיע תור הצילומים: ביציאה מדלת הבית, בכניסה לאוטו, וביציאה מהאוטו, בכניסה לבית הספר, ובכניסה לכיתה וביציאה מהכיתה, ובחצר... בקיצור, הנצחנו הכל, כולל וידיאו קצרצר.

בשעה 11:00 הטקס המרכזי - טקס קבלת ילדי כיתה א'. זוגות זוגות הם נכנסו פנימה לקול מחיאות הכפיים שלנו: מורים, הורים ותלמידים. הפלאשים לא פסקו וגם הנאומים והאיחולים שהיו קצרים ומתחשבים לנוכח החום הרב ששרר באולם. בסוף הטקס שוב ליווינו אותם לכיתה, מנסים לזהות איזשהו משברון אצל הילדים שייתן לנו תירוץ עוד קצת להישאר איתם.

אבל הילדים נראו נינוחים ומוכנים להתחיל פרק ראשון וחשוב בחייהם.

איפה הימים שההורים היו שולחים אותנו לבד להתמודד ביום הראשון בבית הספר???

מחזור חדש בסעד יוצא לדרך - מחזור תשע"א (מחזור - 10 תרתי משמע)

בהצלחה!

קובי אפרהם.

כנס של הגרעין השני של בני עקיבא מדרום אמריקה*

במלאת 60 שנה לעליית חברי הגרעין לארץ, אורגן כנס זה שיועד לחברי הגרעין ומשפחותיהם וכן הוזמנו לכנס חברי בני עקיבא אחרים, שעלו לארץ מדרום אמריקה.

לקיבוץ סעד הגיעו שלושה גרעינים מדרום אמריקה: הגרעין הראשון, הגרעין השני והגרעין השלישי. מתוך שלושת הגרעינים הללו נשארו בסעד מספר חברים והשאר – בחרו לגור במקומות אחרים. חברי הגרעין השני הגיעו מאורוגואי וארגנטינה והיו בהכשרה ליד בואנוס איירס בחווה ששמה היה "קסטלאר".

הכנס התקיים בסעד וארגנה אותו ברכה פסטרנק, חברתה של אינס אריאל. במהלך הכנס, היו פגישות נרגשות בין חברים שלא התראו זמן רב, נישאו נאומים ונאמרו ברכות וכן הוקרנה מצגת מרגשת על חיי הקבוצה בהכשרה, שסקרה את כל השנים שעברו מאז, עם הזכרת החברים החיים ואלה שהלכו לעולמם.

לסיום לבשו המשתתפים חולצות לבנות של בני עקיבא ועלו על הבמה כדי לשיר ולהצטלם...

היה כנס יפה ומאד מרגש!

והסיכום היה שהכנס הבא, בעוד ששים שנה, יהיה בגן העדן...

מסרה: אינס אריאל.

בית מדרש אנדר

לחברינו בסעד שלום וברכה,

אנו עומדים לחדש את פעילות קבוצת הלימוד, במסגרת בית המדרש של האוניברסיטה העברית, במועדון בסעד, מיד אחרי חג הסוכות. הלימוד מתקיים סביב טקסטים שאוגדו למקראה מובנית על ידי הצוות האקדמי של מכון גנדל.

לומדים יחד חברים מקיבוצי שער הנגב, מסעד ומתקומה, במסגרת המכבדת ומקבלת את כל המשתתפים, בחינת "איש באמונתו יחיה", אך יכיל גם את חברי הקבוצה כולם. הקבוצה מתחילה את שנת הלימוד השלישית, אולם המסגרת היא מודולרית, כך שגם מי שלא השתתף בשנים הקודמות יוכל להשתלב. בשנת הלימוד הקרובה נעסוק בנושאים הקשורים במוסר יהודי: על דילמות ערכיות בתרבות ישראל. הקורס מוקדש לעיון רב פנים בסוגיות שונות של מוסר אישי וציבורי בתרבות ישראל בתחומי של הפרט, ובתחומים ציבוריים כמו חינוך, רפואה וכלכלה.

מנחים: כנרת פולק-סמואל מסעד, ונתי בוכניק מברא שבע.

פרטים ורשמים, ניתן לשמוע ממני ומכנרת, ומהחברות בסעד שמשתתפות בקבוצה.

ניתן להגיע לשעור הראשון ללא כל התחייבות ולהתרשם.

הלימוד מתקיים בימי רביעי, בשעות 21:45-20:00, במועדון בסעד.

ובהזדמנות זו תודה לחייציה בפרט, ולקיבוץ סעד בכלל, על האירוח הלבבי ומאור הפנים.

שנה טובה ומועדים לשמחה!

שמואל שנער, רכז קבוצות נגב במכון גנדל

בית המדרש של האוניברסיטה העברית

טל': 050-5263530

מהנצחה בחברת הנוער

ביום ראשון השבוע, פתחנו את השנה בחברת הנוער. הבנות הותיקות (34 במספרן) והחדשות (14 במספרן) הגיעו והחלו בהתארגנות בחדרים ובפגישות עם המדריכות וצוות הפנימיה. היה נעים לפגוש שוב את הבנות הותיקות ולהכיר את החדשות.

השנה התחילה עם תפוסה מלאה בפנימיה ואנו מקווים שכך ימשך עד לסיום השנה. צוות הפנימיה גדל בהתאם ומלבד ארבע המדריכות, בנות הש"ל לכל שכבה, נוספו שתי מחנכות בוגרות: רננה גינזברג שהיתה מדריכת י"ב בשנה שעברה ולבנת שלזינגר (מהגרעין).

בנות הש"ל השנה: מדריכת כיתה ט': אלינור גמזו מר"ג, מדריכת כיתה י': גלית יהושע מירושלים, מדריכת כיתה יא': עילית יזרעאלי משדמות מחולה ומדריכת כיתה יב': שרון רוט ממודיעין. נאחל לבנות ולמדריכות בהצלחה.

רוב הבנות השנה ילמדו בבית הספר לבנות "המר" בנתיבות ומיעוטן (כיתה יב' וחלק קטן מכיתה יא') ימשיכו בבית הספר "אמי"ת" בשדרות. מכיוון שאנו שולחים מספר גדול של בנות לבית הספר "המר", היה חשוב לנו כי המורות יכירו את חברת הנוער ואת סעד ולכן ביום ראשון קיימנו עם צוות בית הספר יום עיון משותף. כל צוות בית הספר הגיע למועדון לחבר, ושמעו הסברים מרבקה, מגדי, מכנרת ומאסתר מרכוס (העובדת הסוציאלית החדשה שלנו מקיבוץ עלומים) על חברת הנוער, על דרך ההתנהלות החינוכית שלנו ועל שיתוף הפעולה הרצוי בין מורי בית הספר לצוות חברת נוער. נביא בקיצור את דבר התורה שנאמר ע"י גדי בפתיחת יום העיון:

ניצבים אנו בפתח השבוע בו נקרא את פרשת ניצבים: "אתם נצבים היום כלכם לפני ד' אלקיכם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחוטב עציק עד שואב מימך לעברך בברית ד' אלוקיך".

ברור, שבברית כה גדולה מול הקב"ה יש צרך לכנס את כל העם הבוגר כדי שיידע וייטול אחריות על הצד שלו בברית, אך מדוע יש להביא את הטף, מה הם מבינים? חוץ מלהפריע-איזו תועלת יש בהבאתם?

א. תשובה אחת אפשרית היא כדי שנוכחותם תגביר את תחושת האחריות של המשתתפים בברית. לא רק את עצמנו אנחנו מחייבים בברית זו אלא גם את בנינו ובנותינו העומדים כאן עימנו. תחושת האחריות גדלה כשהילדים ממש עומדים איתנו שם ואנו רואים אותם.

ב. תשובה שניה אפשרית היא שהקב"ה כן רואה את הטף כיכולים להיות שותפים בלקיחת האחריות ובשיתוף פעולה. לעיתים אנו נוטים לומר: "אלה ילדות קטנות, מה הן מבינות, צריך לקבל החלטה בשבילך". דווקא מפרשה זו אנו לומדים לא לזלזל בצעירים, הקטנים. אם הקב"ה רואה אותם כשותפים לתהליך כריתת הברית, חובה עלינו במעגלי-החיים השונים לנסות ולשתף את הצעירים בלקיחת אחריות על מעשיהם, החלטותיהם ודרכם ולנסות לשתף פעולה ולא רק "להנחית" הוראות ופקודות. עומדים אנו בפני שנה חדשה והלוואי שנדע לשתף פעולה עם בנותינו, להעריך את דבריהן, את החלטותיהן, ולהיווכח שגם הן שותפות לתהליך הצמיחה.

נאחל לכולם שנה טובה והצלחה בכל מעשה ידינו,

113 חרות הנוער

אסיפה אחרונה תש"ע

1. "סעד בסעד" – המשכנו את הדיון בפרקים האחרונים של חוברת "סעד בסעד". כמו כן הוצגו לחברים עדכונים ותוספות על בסיס ההערות שנשמעו באסיפה הקודמת. סוף דבר ההצעה התקבלה ברוב קולות גדול מאד, למעט הפרק העוסק ב"קלנועיות", שלגביו נשמעו מספר הערות. זה המקום להודות לצוות בראשותו של עופר ועוד חברות מאד טובות, שהשקיעו זמן רב, עד להשלמת המהלך. אני מבקש להזכיר שבכך השלמנו חוברת שלמה שעסקה בסיעוד כללי, חברים בעלי צרכים מיוחדים, ופרק "אהדה" שעוסק בילדים בעלי צרכים מיוחדים. אני חושב שסעד יכולה להיות גאה בהשלמת הדיונים ובהסדרת הנושאים הרגישים הללו, אני משוכנע שמשקים רבים עוד יבואו ללמוד מאתנו בתחום זה. יישר כוח לעוסקים במלאכה.
 2. צוות הניהול – התקיים דיון בנושא המבנה הארגוני וצורת העבודה של "המשולש": מזכיר, מנהל קהילה, ומרכז משק שהוא גוף בלתי רשמי, אבל רב חשיבות ועוצמה בסעד. הדיון נערך בעקבות הערות שנשמעו על עבודת המשולש, על צבירת כוח, על סירוס דיונים בוועדות השונות וכדומה. תוך כדי הדיון עלתה השאלה של בחירת "צוות ניהול" כגוף אחד לקדנציה עד להחלפתו (כפי שנעשה במשקים מסוימים), לעומת הדרך שסעד נוהגת בה שנים, שבעלי התפקידים המרכיבים את המשולש מתחלפים זה אחר זה ולא ביחד, על מנת לשמור על רצף עבודה של ניסיון וחידוש. בני גינזברג כמנהל מש"א, קיבל על עצמו לקיים דיון בנושא ולהגישו לאסיפה בעתיד.
 3. הארכת כהונת עופר שלומי כמנהל הקהילה – עופר פירט בקצרה את היעדים העיקריים להנהלת הקהילה לשנתיים הקרובות. התקיים דיון קצר שלא בנוכחותו של עופר, ובסופו התקבלה הצעת מש"א ברוב קולות גדול מאד לבחור בעופר כמנהל קהילה לשנתיים נוספות, ואנחנו אומרים לו תודה ומאחלים בהצלחה לו ולנו.
- קינחנו בהרמת כוסית לשנה החדשה שתהא שנה זו שנה של בריאות, שגשוג, צמיחה, קליטה ובעיקר: תשע"א = תהא שנת ערבות אמיתית

בוקי בר"ט

מפגש עם אייל פלד הממונה על פרויקט המיגון בעוטף עזה

ביום שני הקרוב כז' באלול בשעה 17:45 במועדון לחבר, ניפגש עם אייל פלד, לשיחה והבהרות באשר לפרויקט המיגון המבוצע על ידי הקבלן הצפוני. כולנו תקווה שאחרי המפגש הדברים יהיו ברורים יותר, ואולי אף (בלי להבטיח) אופטימיים יותר. המפגש פתוח כמובן לציבור כולו, אבל חשוב בעיקר לאותם "שזכו" והממדיים שלהם מבוצעים על ידי הקבלן הצפוני.

במוצ"ש הקרוב מבקש אלי קראוס להכניס את הפיוט שלפניכם בסליחות. כהכנה לקראת הסליחות, לפניכם מדרש אישי שכתבה עדי לוי (לא עדי לוי שלנו) מתוך האתר "הזמנה לפיוט". הביא לדפוס: בני גינזברג.

מכניסי רחמים – מדרש פיוט אישי

מכניסי רחמים הכניסו רחמינו לפני בעל הרחמים
משמיעי תפלה השמיעו תפלתנו לפני שומע תפלה
משמיעי צעקה השמיעו צעקתנו לפני שומע צעקה
מכניסי דמעה הכניסו דמעותינו לפני מלך מתרצה בדמעות
השתדלו והרבו תחינה ובקשה לפני מלך רם ונשא.
הזכירו לפניו השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר
יזכור אהבתם ויחיה אותנו בטרם שלא תאבד שארית יעקב
כי צאנו של רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה
מהר עננו ופדנו מגזרות קשות והושע ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך.

כל שנה לקראת ראש השנה מתנגנות בי המילים "מכניסי רחמים הכניסו רחמינו...". תמיד הן מלוות באותה תנועה בנפש – תנועה של תחנונים.

בדמיוני אני רואה חיילות וגייסות של "מכניסים", כמו מלאכים שכל חייהם יועדו רק לתפקיד זה והם עומדים בשער ומכניסים את רחמינו לפני בעל הרחמים. חלקם חורצי גורלות, המשאירים בחוץ תפילות שאינן ראויות, חלקם מליצי יושר ודוברי רחמים המדובבים ומשככים את הכעס הגדול של יום הדין. בעיני, זוהי תסמונת הבהלה חסרת האונים והחשש התהומי שמא איני ראוי לעמוד לפני ולפנים. הפחד מפני הכנות הפשוטה של האמירה שאי אפשר לסרב לה, גורמת לחיפוש ארוך ומייגע אחר מתווכים שיעלו ויביאו ויגיעו וייראו... כדי שייראה ויירצה וישמע ויפקד... שנים רבות חיפשתי מתווך, יועץ... אדם גדול שיראה אותי באמת וידע לומר מהי המחלה ומהו התיקון ואיפה הטעות, מי אני ולמה אני כאן ומהי הדרך שלי להשיג את הדברים... שנים לקח לי להבין שאין כזה ולא אמור להיות, כי הדרך היא כל כך אישית וכל כך מתהווה בכל רגע, שאין אף מתווך שיוכל לראות תמונה שלמה.

הקריאה הנואשת אל שומרי הפתחים במקום אל המלך בעצמו חסרה אולי את האומץ להישיר מבט וחסרה את הידיעה הבוטחת, שאף אם מילותיי שלי אינן כל כך גדולות ונשגבות, הן עדיין הדבר הכי רצוי שם למעלה, כי הן ישירות והן שלי.

הדיבור האישי והכן של האדם הוא בריאה חדשה, ראשונית ובלתי אמצעית, אשר כמוהו טרם נשמע בעולם וליצירה האוטנטית הזו אין תחליף, אף לא בדמות מלאך.

לקח לי זמן להבין שכל הכלים לפתיחת השערים כבר שזורים בי בחותם של להט החרב המתהפכת.

כי מכניסי רחמים הם לב רחום ואוהב ופנים שיידעו להאיר את האהבה הזו פנימה,

מכניסי תפילה הם לב משתוקק ופה שידע למלל את הרחשים הגועשים פנימה,

מכניסי צעקה הם לב זועק וגרון שיהווה לו שופר להדהד אותו בקול גדול פנימה

ומכניסי דמעה הם לב שבור ועין שתדע לבכות את הכאב פנימה.

כי שערי דמעה לא ננעלו, הם פתוחים ופעורים ומחכים ולא צריך שום מפתח וגם לא 'מכניסים'

רק כנות אמיתית של בכי שלא תהיה לו ברירה אלא להיכנס לפני ולפנים...